

[Finansministeren.]

her i dag, og kun gøre nogle få bemærkninger til de problemer, der er blevet rejst fra ordførernes side.

Det er jo givet, som hr. Ove Hansen var inde på, at problemet med de 1.650 mill. kr. må ses i forbindelse med kommunernes hele likviditet og de krav, der stilles til kommunerne: Jeg kan sige både i denne forbindelse og i forbindelse med det, som nærmere er omtalt i fremsættelsestalen om amtsfondsbidragene for januar kvartal, der beløber sig til 500 mill. kr., at der er taget skridt til indsamling af oplysninger, som kan danne grundlag for en vurdering af kommunernes hele finansielle stilling i 1971-72.

Indenrigsministeren har på et møde med kommunernes repræsentanter den 15. januar understreget nødvendigheden af, at der fremskaffes et sådant materiale hurtigst muligt. De kommunale repræsentanter var enige heri, og man stiller imod at afslutte indsamlingen af materiale den 20. februar. Det vil først derefter være muligt at tage stilling til dette spørgsmål og de hermed sammenhængende spørgsmål om omfanget af kommunernes låntagning i det kommende finansår. Men det er også klart, at vi i finansministeriet vil bestræbe os for inden den pågældende dato at have et overblik over, hvad de enkelte kommuners tilgodehavende måtte være i kildeskattesystemet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til udvalget angående forslag til lov om udskrivning af skat til amtskommunen. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget:

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om afgift af vin og frugtvin m. m.

(Lovforslaget (nr. 88) findes i tillæg A. sp. 1685, fremsættelsen i tidenden sp. 1686).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Egon Jensen: Det, der mest fanger opmærksomheden i dette lovforslag om afgift af vin og frugtvin, er de to linjer i bemærkningerne til lovforslaget, hvor der står, at lovforslaget ikke giver anledning til forøgelse af administrationen, og det er jo glædeligt. Det betyder altså, at denne lov i hvert fald ikke er underkastet Parkinsons lov.

I øvrigt er der tale om en ajourføring i forbindelse med den nye toldlov, og selve lovforslaget rummer ikke afgiftsmæssige ændringer, ud over at den særlige produktionsafgift på dansk frugtvin på henholdsvis 10, 15 og 40 øre pr. liter bliver indregnet i de almindelige afgifter. Det finder vi rimeligt i betragtning af, at afgiften kun indbringer 1 mill. kr. pr. år i forhold til den samlede vinafgift på 215 mill. kr.

Vi finder det også rigtigt, at man nu foreslår, at virksomhederne kan afregne afgiften valgfrit enten i takt med bandedroleringen, som det foregår i dag, eller i takt med udleveringen af produkterne fra virksomheden. Selv om det koster staten 10 mill. kr. på 2 år i form af tilbagebetaling af afgift for bandedrolerede varer, må det være rigtigt af hensyn til en rationel arbejdsgang i virksomhederne, som jo også får en regnskabsmæssig besparelse.

I øvrigt ser det ud til, at f. eks. bestemmelserne om renter for for sent indbetalt afgift er bragt i overensstemmelse med de nylig vedtagne bestemmelser om forskellige forbrugsafgifter, og andre bestemmelser er ligeså bragt i overensstemmelse hermed. Det er rimeligt, at man, som finansministeren foreslår, venter med at sætte disse bestemmelser i kraft til den 1. juni i år af hensyn til arbejdspresset med de øvrige love, der træder i kraft 1. april.

Der er altså alt i alt tale om en forbedring af lovgivningen og administrationen af den, og vi kan medgive lovforslaget vor anbefaling. Vi er glade for, at man tager fat på disse lovforslag og gør dem mere enkle, og skulle der være enkelte spørgsmål, kan vi jo tage dem op i udvalget.

Erik Hansen (Vejle amt): Det konservative folkeparti kan anbefale det af finansministeren fremsatte lovforslag.

Folketinget har tidligere på andre afgifts-

[Erik Hansen (Vejle amt).]

områder behandlet og vedtaget lovforslag, der ligesom dette har drejet sig om forenklinger, der vil virke til gavn for de erhverv, der berøres af loven, og også være en lettelse for dem, der skal kontrollere, i dette tilfælde toldvæsenet, uden at det på nogen måde går ud over kontrollens effektivitet og uden forøgelse af administrationen.

Vi i det konservative folkeparti er kun glade for den slags lovforslag, og regeringen og specielt i dette tilfælde finansministeren skal ikke have utak herfor. Vi vil med glæde hilse flere lovforslag af lignende karakter.

Principperne i lovforslaget kan vi acceptere fuldt ud, og af finansministerens fremsættelsestale og af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at vinbranchen, som man for øvrigt meget fornuftigt har forhandlet med om dette lovforslag, også går ind for disse principper.

Lovforslaget betyder ikke noget provenumæssigt for statskassen bortset fra de to første år, hvor de firmaer, der vælger at gå over til afgiftsberigtigelse ved udlevering, skal have den afgift refunderet, som de allerede har betalt af deres lagre af banderolerede varer.

Den nye toldlov træder i kraft den 1. april i år, og det vil give toldvæsenet et stort ekstrarbejde at indkøre det nye system, men det vil kun blive et overgangsfænomen. Derfor har man foreslået, at denne lov først træder i kraft den 1. juni d.å., men da man efter lovforslaget har både månedsvise og kvartalsvise opgørelser, vil jeg spørge finansministeren, om det ikke af hensyn til erhvervslivet, som jeg mener man altid skal tage et fornuftigt hensyn til, og måske i dette tilfælde navnlig af hensyn til toldvæsenet ville være fornuftigst at udsætte lovens ikrafttrædelse til et kvartalsskifte, i dette tilfælde den 1. juli i år.

Med disse få bemærkninger skal jeg på det konservative folkepartis vegne anbefale lovforslaget til en velvillig behandling.

Dagmar Andreasen: Som det allerede er sagt af de to foregående talere, drejer dette lovforslag sig om tekniske ændringer, der kun kan interessere de direkte implicerede, og vi kan fra det radikale venstre anbefale.

Det mest interessante ved selve lovforslaget er i grunden ikke de ændringer, det indeholder, men de bestemmelser, som det bibeholder. Det første, jeg godt kunne have lyst til at spørge om, er: hvorfor bibeholder man overhovedet banderolerne? Så vidt jeg er orienteret, er det en dansk foreteelse, som er omkostningsfordyrende, og det er svært for mig at se, at de overhovedet er til nogen gavn. Der er nogle oplysninger på banderolerne, men dem kan almindelige mennesker alligevel ikke forstå. Hvis de virkelig letter toldetaten ved kontrollen, ja, så vil jeg bøje mig, men lad os få det undersøgt i udvalget.

Derimod kunne jeg nok som forbruger ønske, at der på vinetiketterne stod langt flere oplysninger, end der i dag står. For det første, hvad det er for en vare. Det er ikke altid umiddelbart til at se, om det er bordvin, eller det er hævvin. For det andet hvor meget der er i, det kan man heller ikke se på flasken. Der kommer jo mange mærkelige former, og indholdet af det, der på banderolen kaldes en trekvartliterflask, kan variere fra 68 til 80 cl. Det ville også være rart at kunne se vinens oprindelsesland, og om det drejer sig om sammenstukne vine. Jeg har også tit savnet oplysning om alkoholprocenten. Vi kan jo slet ikke vide, hvor meget alkohol der er i den vin, vi drikker, og derfor heller ikke vide, hvor meget man kan drikke uden at behøve at lade bilen stå. Det har jo også interesse af andre grunde end lige af hensyn til bilkørsel. Endelig kunne jeg ønske en angivelse af, hvad det er for et firma, det er ansvarlig for, at oplysningerne er rigtige. Det er det første spørgsmål, jeg gerne vil have belyst i udvalgsarbejdet.

Det andet spørgsmål, jeg gerne vil have belyst, er: hvad er i grunden den saglige begrundelse for, at der for bordvin indført

[Dagmar Andreassen.]

på fustager betales en afgift på 6 kr. literen, medens der for bordvin indført på flasker betales 20 kr. Det var en ordning, man indførte i 1956, da man gik fra værdi-afgift over til literafgift, og man har vel nok regnet med, at man bibeholdt lidt af det gamle system: jo dyrere vin jo højere afgift. Eller også ligger der i ordningen en direkte beskyttelse af danske vinaftappere. Men hvad nu begrundelsen end måtte have været, dengang man lavede loven, så er det meget svært at få øje på en begrundelse i dag. Det er jo sådan, det har jeg da i hvert fald ladet mig fortælle, at man i Frankrig på vinslottene og fabrikkerne ønsker at tappe den bedste vin på flasker selv. Men hvorfor skal vi i grunden ikke have lov at smage den vin? Hvorfor skal vi være henvisst til det, der er mindre godt? Og der er jo slet ikke nogen penge i den afgift. Jeg har fået oplyst i departementet for told- og forbrugsafgifter, at i 1969 blev der indført 22 mill. l vin på fade og 90.000 l på flaske. Af de 90.000 l var de 51.000 l champagne, og trækker man dem fra, er der af bordvine og hedvine indført på fade 22 mill. l, som skal sættes op mod 39.000 l. Det vil sige, at 0,17 pct. er indført på flaske og resten på fade, så der er ikke mange penge i den sag. Det er kun et spørgsmål om at forhindre os i at drikke det bedste her i landet.

Så kommer vi til det allersidste spørgsmål, som jeg egentlig også godt vil have belyst. Ægte champagne kan ikke indføres på fade, det skal nødvendigvis indføres på flaske, fordi der har været tale om en gæring på selve flasken. Afgiften for champagne er 42 kr. pr. l, sammenholdt med de 6 kr. for vin på fade, og der er sådan set ikke anden forskel, end at champagnen har fået lov at gære og danne lidt kultsyre på flaskerne. Hvis man nu siger, at de 51.000 l, der blev indført i 1969, gav 2 mill. kr. i statskassen, er det da immervæk penge, men så vil jeg sige: gav de nu det? For spørgsmålet er: hvem var det, der købte den champagne? Jeg vil gætte på, at en meget stor del er købt af firmaer, der har brugt den som gave i anledning af jubilæer eller fødselsdage, og så er udgiften trukket fra over firmaernes omkostningskonto, og så er der alligevel ingen penge i den sag. Det eneste, der sker, er, at man hindrer ganske alminde-

lige mennesker i nogen sinde at drikke champagne, og det synes jeg ikke kan være noget formål i sig selv. Jeg har prøvet at regne ud, hvad champagne ville falde med, hvis man lagde samme afgift på champagne som på anden vin på fade. Det vil blive sådan noget som 55 kr. flasken, og så kommer vi ned på ca. 30 kr. flasken. Så var der dog flere, der kunne prøve, om det nu også er rigtigt, hvad jeg faktisk mener, at den rus, man får af champagne, er lidt sjovere end den, man får af andre ting.

Jens Frandsen: Jeg har ikke ret mange bemærkninger at gøre til lovforslaget, som mere er af teknisk karakter. Det drejer sig om, at man lægger disse afgifter sammen og giver virksomhederne mulighed for at afregne efter den metode, som nu passer virksomheden bedst, enten ved udlevering eller ved banderolering. Jeg forstår, at dette er et stærkt ønske fra virksomhedernes side af hensyn til gennemførelse af en rationalisering i driften osv. Jeg anser et forslag, der tager sådanne hensyn, for at være et godt forslag, og jeg kan ikke se, at det kan gå nogen for nær. Jeg har lagt mærke til, at man fra departementet for told- og forbrugsafgifter er enig i dette lovforslag og siger, at det ikke påfører toldvæsenet større administrative udgifter. Derfor er jeg meget tilfreds med, at dette lovforslag er kommet.

Med hensyn til satsene på de forskellige sorter skal jeg ikke gøre nogen betragtninger. Der er jo ingen ændringer i ministerens forslag, og jeg har ikke nogen tanke om, at man skulle ændre særligt ved dette.

Jeg kan med disse meget korte bemærkninger anbefale lovforslaget til en velvillig behandling. De ting, der er fremdraget, vil vi da fra venstres side gerne se på i udvalget.

Aksel Larsen: Jeg kunne godt føle mig fristet til at benytte denne lejlighed til at give udtryk for min mening om frugtvin, men den må jeg nok hellere holde for mig selv, efter at jeg så tydeligt har sagt, hvad jeg mener.

Så vil jeg sige om lovforslaget, at jeg synes, det er et fornuftigt lovforslag. Det er teknisk; det går ud på en rationalisering

[Aksel Larsen.]

og forenkling af hele proceduren på linje med den rationalisering og forenkling, der i øvrigt foregår på afgiftsområdet under told- og forbrugsafgiftsdepartementet. Jeg synes, det er yderst fornuftigt. Det kan godt være, der er nogle detaljer, der skal kigges på, men jeg kan i hvert fald tilsige lovforslaget en velvillig behandling fra socialistisk folkepartis side.

Finansministeren (Poul Møller): Også ved denne lejlighed vil jeg gerne takke samtlige ordførere for den saglige og velvillige behandling, man har givet lovforslaget, og jeg skal kun gøre nogle få bemærkninger.

Hr. Erik Hansen (Vejle amt) var inde på det spørgsmål, om man ikke burde lade forslaget træde i kraft ved et kvartalskifte i stedet for den 1. juni, og det første kvartalsskifte, der i så fald kunne komme på tale, var 1. juli. Men vi har erfaring for i toldvæsenet, at 1. juli på grund af ferieafvikling ikke er en alt for god dato at foretage omlægninger på; det kan knibe for virksomhederne, og det kan da også knibe for administrationen, som jo også skal afvikle sine ferier, at få den tilstrækkelig fornuftige overgang til et nyt system: 1. april lader det sig, som det også blev bemærket, ikke gøre, fordi toldvæsenet er meget stærkt presset op til 1. april, hvor toldreformen skal træde i kraft, og man har derfor anset det for at være mest belejligt også af hensyn til branchen, som man har drøftet dette problem med, at fastholde datoen 1. juni. Men naturligvis er det et problem, vi kan se på under udvalgsbehandlingen, ligesom vi naturligvis også bør drøfte de spørgsmål, fru Dagmar Andreasen rejste.

Da jeg første gang så nogle oplæg til dette lovforslag, stillede jeg det samme spørgsmål som fru Dagmar Andreasen, nemlig om banderolerne ikke helt kunne afskaffes, når de først i og for sig gav skattepligt ved flaskens udlevering fra den pågældende handlende. Men der ligger vel et ordenssynspunkt i banderoleringen, der ligger vel det, at mange mennesker alligevel viger tilbage for til konfirmation at have ubanderolerede flasker stående på bordet, i hvert fald når det drejer sig om bordvinen;

når man går over til de spirituosa, der følger efter, er man måske lidt mere large. Men også detailbutikkerne, der har købt varerne i banderoleret stand, har en mulighed for at vise kunderne, at det ikke drejer sig om indsmuglede varer.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt afgiften for vin, der indføres på flaske, skulle være lavere end nu og altså snarere være den samme som for den vin, der aftappes her i landet, deltager jeg gerne i en udvalgsbehandling også herom. De tal, som fru Dagmar Andreasen nævnte, er efter de oplysninger, jeg har, fuldt korrekte, men det vil naturligvis betyde, som fru Dagmar Andreasen også var inde på, et mindre provenütab. Det er imidlertid så lille, at det, hvis der virkelig ligger en forenkling her, ikke kan være afgørende for bedømmelsen af problemet. Jeg er imidlertid af den opfattelse, at den beskyttelse, som ligger i en aftapning her i landet, det hensyn til kyperne, som vel i sin tid har givet anledning til denne sontring, at denne beskyttelse ikke udnyttes til en fordyrelse af varen. Der er også et svindproblem, der er et svind ved lagringen og aftapningen af vinen, og vinhandlerne skal betale afgift af dette svind. Der bør derfor være en højere afgift på vin indført på flaske end på vin, der aftappes her. Om den så skal være så stor, som den er efter den gældende lovgivning, er naturligvis et spørgsmål, vi kan drøfte i udvalget.

Endelig var fru Dagmar Andreasen inde på spørgsmålet, om ikke champagneafgiften er for høj. Jeg skal gerne personlig bekende, at jeg også synes, den er vel høj, men jeg vil alligevel spørge det høje tings medlemmer: hvis den dag skulle komme, da vi kan lempe vores finanspolitik, ville det så falde i god jord i den almindelige befolknings opfattelse, om det blev champagneafgiften, der først blev lettet? Der kan føres mange synspunkter frem for, at det er urimeligt, at champagne skal være så meget dyrere end anden bordvin, men der kan vist også føres en ret stærk agitation frem imod, at vi på et tidspunkt, hvor der er høje afgifter på en masse varer, giver os til at sænke afgiften på champagne.

Erik Hansen (Vejle amt): Jeg accepterer finansministerens svar om ikrafttrædelses-

[Erik Hansen (Vejle amt.)]

datoen; hvis der skulle indkomme nye oplysninger, kan vi jo tage det op i udvalget.

Det, der kalder mig frem, er fru Dagmar Andreasens bemærkninger om banderolerne. Nu er jeg måske den eneste i folketinget, der handler med vin, om end i mindre grad, og jeg ser i hvert fald gerne, at vi beholder disse banderoler. Fru Dagmar Andreasen sagde, at man ønskede oplysninger på vin-etiketterne om, hvad det var, man drak, og hvor meget der var i flaskerne. Se, det er banderolerne medvirkende til. Banderolerne er forbrugernes kontrol. Ved at læse, hvad der står på banderolerne, kan man få at vide, hvad man drikker, og man kan i mange tilfælde også få at vide, hvor det stammer fra. Folks viden om banderolernes betydning er nok ikke så stor, og det kunne måske påhvilende vinbranchen eller forbrugerrådet at give de oplysninger.

Så vidt jeg i hovedet kan huske dem, skal jeg nævne de forskellige banderoler. Vi har en for frugtvin, hvor der står „Dansk frugtvin“, og selvfølgelig er det fremstillet her. Går vi til hedvinene, kan jeg oplyse, at de hedvine, der står „S“ på, er sherry og er fra sherrydistrikterne og ikke andre steder. De, der står „P“ på, er portvin og kommer fra Oporto, og de, der står „M“ på, er madeira og kommer fra øen Madeira og ikke andre steder fra. Der må ikke stå andet på dem. Hedvine, der kommer alle mulige andre steder fra, er på banderolen mærket „ah“; så ved man altså, det kan være en italiensk hedvin eller en spansk hedvin. På etiketten kan man som regel se, fra hvilket land den kommer.

For bordvinenes vedkommende kan der stå „bC“; det betyder bordvine, der er contrôlée. Det er fransk bordvin, og så ved man, at den kommer nøjagtig fra det angivne distrikt i Frankrig. Står der „ba“ på, er det andre bordvine, som kan komme alle mulige andre steder fra.

Går vi til spiritus, hvor fru Dagmar Andreasen gerne vil have procenterne angivet, kan jeg sige, at der på hver eneste banderole på spiritus med over 20 pct. alkohol står, hvor mange procent det er. Der kan stå „Spiritus, her fremstillet“. Der kan stå „Spiritus, udenlandsk, her

aftappet“. Der kan stå „Spiritus, indført på flaske“, og styrken er altid angivet.

Jeg synes, det er forbrugernes kontrol. Men jeg skal gerne henstille til vinbranchen og forbrugerrådet, at man lader den kontrol gå videre. Jeg vil dog sige til fru Dagmar Andreasen: køb vinen i en forretning, hvor man ekspederer og kan gøre opmærksom på de ting.

Dagmar Andreasen: Jeg kan sådan set godt forstå, at købmanden slås for købmandsstanden, men der er nu ikke ret mange, der har tid til længere at fortælle forbrugerne, hvad disse små „bC“ og „ba“ betyder. Derfor synes jeg, at hvis vi kunne få det skrevet på dansk nede på etiketten, var det lidt nemmere, og så behøvede vi ikke at ulejlig købmanden med at skulle give et langt foredrag, hver gang vi gerne vil have en flaske vin.

Det var ikke specielt alkoholindholdet i spiritus, jeg efterlyste. Men det var rart at vide om en vin, om der er 9 pct. eller 12 pct., og hvor meget der er i en hedvin, og det kan man mig bekendt ikke læse nogen steder på flaskerne.

Jeg vil gerne sige til finansministeren, at jeg er helt enig med finansministeren i, at hvis det betød, at der kom færre penge i kassen, hvis man gjorde afgiften på champagne lavere, burde man være forsigtig. Men det, jeg prøvede at sige, var, at den champagne, der bliver købt, for langt den overvejende del går ind over firmaernes omkostningskonto, og at det, der bliver købt, er så lidt, at det ingenting betyder alligevel. Der vil ved en afgiftsnedsættelse blive købt mere af almindelige mennesker, og så er det slet ikke sikkert, det behøver at betyde en nedgang i provenuet. Men hvis det kan sandsynliggøres, at det gør det, vil jeg også være betænkelig.

Finansministeren (Poul Møller): Jeg skal ikke blande mig i den almindelige forhandling om banderoleringens betydning, men kun sige, at jeg beundrer hr. Erik Hansen (Vejle amt)s sagkundskab i denne henseende — ikke i henseende til druk, for jeg ved jo, at det er noget, han holder sig fra — men det er alligevel rart at vide, at der er en sådan sagkundskab til stede i det høje ting.

[Finansministeren.]

Jeg vil også gerne sige, at jeg godt forstår det synspunkt, at det slet ikke er sikkert, at en afgiftsnedsættelse på champagne vil give os noget provenutab. Men det vil formentlig alligevel føre til, at man siger, at det er en lettelse i den almindelige beskatning af forbruget af særlige luksusvarer, og man vil mene, at det på et tidspunkt, hvor vi har høj beskatning på andre varer, vil være forkert at lempe beskatning på sådanne luksusvarer. Jeg forstår fru Dagmar Andreasens betragtninger, jeg har megen sympati for dem, men jeg mener alligevel, vi må tænke politisk-psykologisk i denne sag på et tidspunkt, hvor beskatningen i almindelighed er så høj på en række varer, som tilfældet er.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af international konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder og af international konvention om borgerlige og politiske rettigheder med tilhørende valgfri protokol.

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. X) findes i tillæg A. sp. 1719, fremsættelsen i tidenden sp. 1689).

Forslaget sættes til forhandling.

Otto Mørch: Med dette forslag til folketingsbeslutning står vi i vor parlamentariske forsamling over for ratifikation af to vigtige FN-konventioner. Det drejer sig om den på De Forenede Nationers generalforsamling den 16. december 1966 vedtagne internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder og den samme dato vedtagne konvention om borgerlige og politiske rettigheder med tilhørende valgfri

protokol, og i forbindelse med den sidstnævnte konventions artikel 41 skal vi tage stilling til, om Danmark anerkender komiteens kompetence til at behandle klager, som andre stater måtte fremsætte mod Danmark.

Socialdemokraterne kan anbefale vedtagelsen af forslaget til folketingsbeslutning og ønsker dermed at tilkendegive vor vilje til, at Danmark gennem ratificeringen påtager sig en folkeretlig forpligtelse til at indrette sine nationale retsregler og administrative praksis således, at vi opfylder de i konventionerne stillede krav. Vi finder ligesom regeringen, at der med ratificeringen af disse to konventioner samt ratificeringen af konventionen om afskaffelse af alle former for racediskriminering er taget et væsentligt skridt henimod at skabe en effektiv international beskyttelse af menneskerettighederne, med andre ord: at sikre mennesket i centrum.

Vi finder, at det nu må være en naturlig opgave for de nordiske lande at bidrage til, at der finder en videre udbygning sted af den internationale beskyttelse af menneskerettighederne, og vi mener, at det i første omgang kan ske ved, at de nordiske lande ratificerer disse konventioner. Så kan vi jo håbe, at andre lande tager det gode eksempel op, følger efter og tiltræder og dermed sikrer, at konventionerne kan træde i kraft.

Vi er enige med regeringen i, at ratifikationen må ske med så få forbehold som muligt, og vi har derfor også allerede accepteret de forslag til ændringer af borgerlig straffelov og ændringer af retsplejeloven, som er fremsat af justitsministeren.

Vi kan også tiltræde de forbehold, der delvis med nordisk tilslutning er taget i begge konventioner og i den valgfri protokol. Vi går ud fra, at dette forslag henvises til det allerede nedsatte udvalg, der behandler ændringerne af retsplejeloven.

Lembourn: De to konventioner, som udenrigsministeren her anmoder folketingsrådet om at ratificere, indeholder jo et katalog over borgerlige frihedsrettigheder, som vi er velkendte med i dansk forfatningsret; de står alle i vores grundlov, og hele vores lovgivning er indrettet efter at følge disse humanistiske målsætninger. Der kan derfor ikke komme nogen større juridisk virkning for